

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Variorum In Europa Itinerum Deliciae

Chyträus, Nathan

[Herborn], 1599

VD16 C 2803

Sorana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70708)

Reddidit. Ac inde uterq, suo lecto impostus
 Hanc sacram ad sedem pariter (mirabile dictu)
 Magno omnium stupore deportati sunt.
 Wilhelmo honorificè sepulto, ac de more
 Episcopalibus insignibus uná cum illo
 Terra reconditis, novo DEUS funus
 Miraculo hominum memoria consecravít.
 Hac ipsa namq, ut obruta tumulo terra,
 Ultro sepultum reddidit. translatum ergo
 Huc funus est, ac magna cum religione
 Hoc in loco commendatum sepultura.

Ibidem.

EPITAPHIUM

SAXONIS GRAMMATICI DANORUM
 Historici.

Qui vivens alios aternúm vivere fecit,
 Saxo Grammaticus mortuus hic recubat.
 Mortuus extincto sed tantúm corpore, mente
 Qua valuit, magno vivit & ingenio.

SORANA.

IN TEMPLO COENO-
 bii Sorani.

Hoc Absalonem tumulo post fata reclusit
 Ultimus humane conditionis honos.
 Hic primas sua prima tenens, docet, ultima cunctis
 Ingruere, & nullum posse manere diu.
 Corpore nactus humum, lustrat spiramine calum,
 In duo divisus gaudet habere duo.
 Par patris patriq, parens, hoc pulvere pausat,
 Certa salus populi, plebis opima quies,
 Virtutis specimen, justí pater, auctor honesti,
 Militia robur, religionis apex.

Ff ¶

Hostibus excidium, tutamen civibus, aequi
 Arbiter, armorum gloria, pacis amor.
 Non fuit in toto quisquam præstantior orbe,
 Nulla magis clarum fudit origo virum.
 Omnis in hunc virtus confluit munere pleno,
 Nec quæquam vitio præstitit esse locum.
 Quicquid Achillis erat, quicquid Platonis, in ejus
 Splenduit ingenio, moribus atq; sono.
 Fortior extiterit, num doctior, ambigit omnis,
 Pectora cui sacri nota fuere viri.
 Ad sacra gentiles armis transire coëgit,
 Hic mihi, ne dubites, Rugia testis adest.
 Excubius cujus patriæ pax constitit, hujus
 Dania jam fatis pressa revixit ope.
 Hinc eadem tanto viduam se sole queratur,
 Et lucem luci jure precetur ei.
 Lux Benedicte tua en præsens huic lumen ademit,
 Donatura novum perpetuumq; sibi.

ALIUD.

Valdemarus Regum non infima gloria Danum,
 Quem tenet extinctum constructa ex marmore tumba,
 Ejectus regno, magna virtute regressum
 Obtinuit, pulso forti de sinibus hoste
 Holsato, patrias arces terramq; redemit,
 Expositam precio: senserunt principis arma
 Invicti, gentes ponto terraq; direpta,
 Vandalicæq; urbes opibus fastuq; superba
 O nimium! Tandem vita pertusus obivit
 Gurræ. Translatum recubat post funera corpus
 Hoc tumulo Soræ. sed mens petit ardua cali.
 Fama solo remanet studiis celebranda nepotum.

Olaus, illustrissimæ trium Regnorum borealium Re-
 ginæ Margareteæ filius, ex Haquino Norvagiõrum rege ge-
 nitus, qui primum Norvagiæ regnum jure hæreditario ex
 morte patris obtinuit, regnante matre: tum verò defun-
 cto avo materno Valdemaro, cum mater in Daniam ob
 heroicæ animi dotes revocata esset ad imperiũ, præstan-
 tissimæ

tissimæ scæminæ beneficio, Danorum Rex in adolescentia, accepto á proceribus juramento, designatur & declaratur. Quo factó ubi Gerhardum Holsatiæ Comitem, ex voluntate & consilio matris, Ducem Regniq; Danici vasallum solenni ritu creasset, pauló póst immatura morte ex hac vita evocatus, híc Soræ pone materni proavi tum-
bam sepultus est, dignissimæ reginæ matri, utriusq; regni
jus & imperium relinquens, anno Christi 1387.

*Dania Norvago genuit me Margaris illa,
Qua fuit Haquino tradita connubio.
Et jus Norvagiúm, sed Danúm gratia Regem
Signat, ubi fatis, cum patre, cedit avus.
Sed mihi regna negat mors immatura, deinceps
Norvagia ut Dano pareat imperio,
Et matris, tantá regnantis laude, triumphus
In Suetos, toto notior orbe foret.
Inter avum & proavum nunc Soræ corpore condor
Olaus, cali lumine mente tegor.
Atqui me, ob similes vultus, se finxit eundem
Nutricis ludens arte, doloq; mea,
Falsurbodensi cineres commiscet arena,
Supplicium in ficto corpore ut ignis agit.*

IBIDEM.

Epitaphium M. Hilarii-Johannis Malmogiensis: qui
cúm profiteretur bonas artes & mathemata in Academia
Hafniensi, subitó phrenesi corripitur, & 20. tandem póst
annis moritur Soræ, anno nimirum Domini 1567. O-
ctob. 28.

*Scania quo multum docto gaudebat alumno,
Hilarius fatis pressus & actus obit.
Floruit is tantúm Musis & clarior arte,
Dum mens in vegete corpore sana fuit.
Ingenii primúm, tum vitæ lumine cassus
Occidit: ablatum reddet utrumq; Deus.*

Christianus Machabæus
Alpinas P.
Ff iij

ALIUD.

*Subiecta recubat Canutus molliter urna
 Petrejus, clara quem genuerit Ripa.
 Ingenium Musis cultum florentibus annis,
 Est ubi Baltheiacis Hafnia cincta fretis.
 Post Witeberga, viris semper fecunda disertis,
 Instituit, celebrem contribuitq; gradum.
 Sed tandem sacri lectoris munere functus
 Sora, grassanti morte peremptus obit.
 Doctrina similes mores, & vita fuerunt.
 Mors igitur vita est fons & origo nova.*

Ob. ann. Chr. 1569. 8. Septemb.
 Christianus Machabæus Alpinas.

IN PRIMA CLASSE SCHOLÆ
 illustris Soranæ.

*Hæc loca, quæ studiis olim sacra fuerunt,
 Invasere greges fratrum mercede rudentum
 Qui Veneris ductum pulsa pietate secuti,
 Barbariem spretis sparserunt artibus orbe.
 Hos procul hinc pepulit mediis lux orta tenebris
 Lux veri & recti, Scripturis eruta sacris.
 Hinc procul hos abiget Musis instructa Juventus,
 Quam fovet & format, veterem translata sub usum
 Sora tuis Rex auspiciis Friderice secundis,
 Atq; tuo nutu, te servet sancta moventem,
 Fundantemq; scholas, & Danica sceptrâ regentem
 Justitiæ frenis totum qui temperat orbem:
 Et faciat fructu DEUS ut schola cœpta redundet.*

Christianus Machabæus Alpinas,
 ejus monasterii præses F.

IN COENOBII CUIUSDAM
 cœnaculo.

*Doctorum famuli sunt omni tempore tardi.
 Sudant quando vorant, frigescunt quando laborant.*

BAR.